

سیر تمدن در آینه‌ی یکصد شیء

www.ketab.ir

نیل مک‌گرگور

www.ketab.ir

نیل مک‌گرگور
سیر تمدن در آیینه‌ی یکصد شیء / مترجمان: عباس مخیر، عباس زندیاف / تهران طرح نقد، ۱۳۹۶
این کتاب ترجمه‌ای است از: A History Of The World In 100 Objects / Neil MacGregor
۷۵۶ ص
چاپ اول
شماره کتابشناسی ملی: ۴۶۲۵۰۴۳

انتشارات طرح نقد
میدان انقلاب - کارگر جنوبی - مقابل پاساژ مهستان - پلاک ۱۲۵۱ - واحد ۴
تلفکس ۶۶۴۸۳۷۶۲
صندوق پستی ۸۳۱۸۵ - ۱۳۱۴۹
tarhenaghd@gmail.com

www.ketab.ir

عنوان سیر تمدن در آینده‌ی یکصد شیء
نویسنده نیل مک‌گرگور
مترجمان عباس مخبر و عباس زندیاف
نشر طرح نقد
نوبت چاپ / سال انتشار اول / ۱۳۹۵
طراح روی جلد امیر مسعود نیائی
حروف‌نگار و صفحه‌آرا غلامرضا عقیلی شمس
شابک ۹۷۸-۶۰۰-۸۵۸۲-۰۸-۳
شمارگان ۵۰۰ نسخه
چاپ و صحافی سروش
قیمت ۱۸۰۰۰۰ تومان
حق انتشار همه حقوق محفوظ است

فهرست

۱۰	سپاسگزاری
۱۱	یادداشت ویراستار فارسی
۱۳	پیش‌گفتار: مأموریت ناممکن
۱۵	مقدمه: نشانه‌هایی از گذشته

بخش اول: انسان شدن

۲۸	مومیایی هورریتف
۳۵	ساقطور سنگی اودو
۴۱	تبر دستی اولدووی
۴۶	گوزنِ شناگر
۵۳	پیکان کلویس

بخش دوم: پس از عصر یخبندان: غذا و روابط جنسی

۶۰	دسته هاون پرنده شکل
۶۶	پیکرک عشاق عینِ سَخری
۷۳	مدل گاو مصری از گِل رُس
۷۹	تندیس خدای ذُرت مایا
۸۵	دیگ جومون

بخش سوم: نخستین شهرها و دولت‌ها

۹۲	پلاک کفش شاه دِن
۹۹	پرچم اُور
۱۰۸	مُهر سَند
۱۱۴	تَبَر یَشم
۱۲۰	لوح نوشتاری اولیه

بخش چهارم: آغاز علم و ادبیات

۱۲۷	لوح توفان
۱۳۴	پاپیروس ریاضی رابند
۱۴۳	گاو باز مینوسی
۱۵۰	شنل زرین مولد
۱۵۸	تندیس رامسس دوم

بخش پنجم: دنیای قدیم، قدرت‌های جدید

۱۶۵	نقش برجسته ای لانیخیش (لاکیش)
۱۷۳	ابولهور ترفو
۱۷۹	ظرف آئینی چین: دوره ز
۱۸۶	پارچه‌ی پاراکاس
۱۹۲	سکه‌ی طلای کروزوس

بخش ششم: جهان در عصر کنفوسیوس

۱۹۹	مدل ارا به‌ی جیحون
۲۰۷	تندیس پارتئون: سنتور و لاپیث
۲۱۳	صُراحی‌های باسه - یوتز
۲۲۰	نقاب سنگی اولمک
۲۲۸	ناقوس مفرغی چینی

بخش هفتم: سازندگان امپراتوری

۲۳۵	سکه‌ی سر اسکندر
۲۴۲	ستون آشوکا
۲۴۸	سنگ روزتا
۲۵۵	پیاله‌ی چینی لاکی دوره‌ی هان
۲۶۱	سر آگوستوس

بخش هشتم: لذت‌های کهن، چاشنی نو

۲۶۸	جام وارن
۲۷۶	چق سموری آمریکای شمالی

۲۸۲	کمر بند توپ بازی آئینی
۲۸۹	طومار اندرز
۲۹۷	فلفل دان هاگسن

بخش نهم: برآمدن کیش های جهانی

۳۰۵	بودای نشسته از گنداره
۳۱۱	سکه های طلای کومارا گوپتای اول
۳۱۹	بشقابی با تصویر شاپور دوم
۳۲۵	موزائیک هیئتون سنت مری
۳۳۲	دست مفرغ عربی

بخش دهم: جاده ی ابریشم و فراسوی آن

۳۳۹	سکه های زر عبدالملك
۳۴۶	کلاهخود سائین هو
۳۵۲	کوزه ی جنگاور موچه
۳۵۹	سفال بام گره ای
۳۶۵	نقاشی شاهزاده خانم ابریشم

بخش یازدهم: درین کاخ: رازهای دربار

۳۷۴	نقش برجسته ی مایایی خون گیری ملوکانه
۳۸۱	تکه های نقاشی دیواری حرمسرا
۳۸۷	بلور لوتار
۳۹۴	تندیس تارا
۴۰۰	پیکره های آرامگاهی در چین دوران تانگ

بخش دوازدهم: زائران، مهاجران و تاجران

۴۰۹	گنج دره ی یورک
۴۱۶	لیوان هِدویگ
۴۲۲	آینه ی مفرغی ژاپنی
۴۲۸	سر سنگی بودا بوروبدور
۴۳۵	تکه سفال های کیلوا

بخش سیزدهم: نمادهای منزلت

۴۴۲	مهره‌های شطرنج لوئیس
۴۴۸	اسطرلاب عبری
۴۵۴	سردیس ایفه
۴۶۰	گلدان‌های دیوید
۴۶۷	صندلی آیینی تائینو

بخش چهاردهم: دیدار با خدایان

۴۷۵	صندوق متبرکات خوار مقدس
۴۸۲	شمایل روزی دلیسای ارتدوکس
۴۸۸	تندیس شیرا و پروتی
۴۹۴	تندیس الهه‌ی هوا متیک
۵۰۰	هواهاکانانایا، تندیس خزیب، نایب‌تر

بخش پانزدهم: در آستانه‌ی جهان نوین

۵۰۷	طُغرای سلیمان باشکوه
۵۱۴	اسکناس مینگ
۵۲۱	لامای طلایی اینکا
۵۲۸	جام یشم دسته‌اژدهایی
۵۳۵	کرگدن دورر

بخش شانزدهم: نخستین اقتصاد جهان

۵۴۳	کشتی بادبانی ماشینی
۵۵۰	لوحه‌ی بنین: اوبا و اروپاییان
۵۵۶	مار دوسر
۵۶۳	فیل‌های کاکیمون
۵۶۹	سکه‌ی نقره‌ی هشت رنالی

بخش هفدهم: راواداری و نارواداری

۵۷۶	عَلَم‌دسته‌ی سوگواری شیعیان
۵۸۵	مینیاتور شاهزاده‌ی مغول

۵۹۱	عروسک سایه بازی بیما
۵۹۸	نقشه‌ی دست‌نویس مکزیکی
۶۰۶	آگهی صدسالگی جنبش اصلاح دینی

بخش هیجدهم: کاوش‌گری، بهره‌کشی و روشنگری

۶۱۴	طبل آکان
۶۲۰	کلاهخود پرّدار هاوایی
۶۲۷	نقشه‌ی تیماجی آمریکای شمالی
۶۳۵	سپر پوست‌درختی استرالیایی
۶۴۱	حلقه‌ی یش

بخش نوزدهم: تولید انبوه، ترغیب انبوه

۶۵۰	زمان سنج کشتی چام‌ام بیگل
۶۵۶	سرویس چای خوری اوایل دوره ویکتوریا
۶۶۳	موج بزرگ هوکوسای
۶۷۱	طبل شکافدار سودانی
۶۷۸	پنی دستکاری شده توسط هواداران حق زن

بخش بیستم: جهان ساخته‌ی ما

۶۸۶	بشقاب انقلاب روسیه
۶۹۳	در دهکده‌ی کسالت‌بار هاکنی
۷۰۰	سریر (صندلی) تفنگی
۷۰۶	کارت اعتباری
۷۱۴	لامپ و مولّد خورشیدی
۷۲۳	نمایه
۷۳۳	نقشه‌ها
۷۴۳	کتابنامه

پیش‌گفتار: مأموریت ناممکن

روایت تاریخ از خلال اشیاء کاری است که موزه‌ها انجام می‌دهند و چون موزه‌ی بریتانیا متجاوز از ۲۵۰ سال به گردآوری اشیاء از سراسر جهان مشغول بوده است، اگر بخواهید از اشیاء برای بازگویی تاریخ جهان استفاده کنید، برای شروع جای بدی نیست. در واقع می‌توان گفت این کاری است که موزه از بدو تأسیس خود تا به امروز سعی در انجام آن داشته است. موزه‌ی بریتانیا در سال ۱۷۳۶ با مصوبه‌ی پارلمان «با هدف جهانی بودن» و آزاد بودن برای همه تأسیس شد. اولین کتاب گزارش يك سلسله برنامه‌ی کانال ۴ رادیو بی‌بی‌سی در سال ۲۰۱۰ است. اما در عین حال، آخرین بازگویی کاری است که موزه از بدو تأسیس مشغول آن بوده یا سعی در انجام آن داشته است.

برای تدوین تاریخ جهان در يك صدهای، قواعد بازی را مارک دامازر، مدیر کانال چهار رادیو وضع کرده و این قواعد ساده‌اند. ممکن است موزه و بی‌بی‌سی، يك صدهای را از مجموعه‌ی موزه‌ی بریتانیا انتخاب خواهند کرد، به گونه‌ای که از آغاز تاریخ بشر در دو میلیون سال قبل تا امروز را پوشش دهد. این اشیاء باید تا آن-که ممکن است سراسر جهان را به‌طور مساوی زیر پوشش قرار دهند. آنها باید ناظر بر جنبه‌های علمی، تجربه‌ی بشر باشند و داستان کل جوامع را برای ما روایت کنند، نه سرگذشت قدرت‌مدان، ثروتمندان را. بنابراین ضرورتاً باید از اشیاء ساده‌ی زندگی روزمره تا آثار هنری بزرگ را در بر بگیرند. از آن‌جا که در هر هفته پنج برنامه پخش می‌شود، باید این اشیاء را در دسته‌های پنج‌تایی قرار دهیم. به عبارت دیگر، جهان را در مقاطع زمانی گوناگون ببینیم، و در هر مقطع زمانی خاص، از طریق آن اشیاء پنج تصویر فوری از جهان بگیریم. از آن‌جا که مجموعه‌ی موزه، کل جهان را پوشش می‌دهد و بی‌بی‌سی هم آن را همه جای جهان پخش می‌کند، باید کارشناسان و مفسرانی را از سراسر جهان به همکاری دعوت کنیم. مسلماً چنین اثری فقط «يك» تاریخ از

جهان خواهد بود، اما سعی می‌کند تاریخی باشد که جهان به‌نوعی در ساختن آن سهم داشته است. (تأنده‌ای به دلایل مربوط به حق مالکیت فکری، کلمات و عبارت‌های کارشناسان همان‌گونه که آنها بیان کرده‌اند حفظ شده‌اند.)

انجام این پروژه از بسیاری جهات ناممکن بود، اما يك جنبه‌ی خاص آن باعث شد که بحث‌های پرشوری در بگیرد. همه‌ی این اشیاء باید در رادیو ارائه شوند، نه در تلویزیون. شنوندگان نباید آنها را ببینند، بلکه باید آنها را تصور کنند. در آغاز، تیم موزه که به بررسی دقیق اشیاء عادت دارند با این نظر مخالف بودند، اما همکاران ما در بی‌بی‌سی از این بابت اطمینان داشتند. آنها می‌دانستند که تصور کردن يك شیء، تملك آن به‌شیوه‌ای کاملاً خاص است؛ این که هر شنونده‌ای شیء مورد بحث را مال خود خواهد کرد و در نتیجه تاریخ خود را خواهد ساخت. برای کسانی که می‌خواستند این اشیاء را ببینند اما نمی‌توانستند شخصاً از موزه دیدار کنند، در سراسر سال ۲۰۱۰، تصاویری از این اشیاء روی شبکه‌ی اینترنتی «تاریخ جهان در یکصد شیء» قرار گرفت که اینک در این کتاب مصور زیبا بازتولید شده‌اند.

نیل مک گرگور

سپتامبر ۲۰۱۰

مقدمه: نشانه‌هایی از گذشته

در این کتاب در زمان و جهان به گذشته سفر می‌کنیم تا ببینیم طی دو میلیون سال گذشته، انسان‌ها چگونه به جهان ما شکل داده و متقابلاً به وسیله‌ی آن شکل گرفته‌اند. این کتاب می‌کوشد تاریخی را به گونه‌ای بازگوید که پیش از این بازگو نشده است، یعنی با کشف رمز پیام این که اشیاء در طول زمان منتقل می‌کنند - پیام‌هایی درباره‌ی مردم و مکان‌ها، محیط زیست، رفتارها، مقاطع مختلف تاریخی، و زمانه‌ی خود ما بدان گونه که درباره‌اش به تأمل می‌نشینیم. این نشانه‌های گذشته - بعضی قابل اعتماد، بعضی حدسی، و بسیاری هنوز بازیابی نشده - شبیه به شواهد دیگری که احتمالاً با آنها برخورد می‌کنیم نیستند. آنها از کل جوامع و فرایندهای پیچیده و محبت می‌کنند، نه از رویدادهای فردی؛ از دنیایی حرف می‌زنند که برای‌اش ساخته شده‌اند، و از دوره‌های بعدی که باعث تغییر شکل یا تغییر مکان آنها شده، و گاهی اوقات معاهله‌ی بسیار فراتر از قصد سازندگان اولیه پیدا کرده‌اند. این اشیاء ساخت دست انسان، این منابع تاریخی به دقت ساخته شده و سفرهای غالباً عجیب آنها طی قرن‌ها و هزاره‌ها است که سیر تمدن در آینه‌ی دگرگونی‌شان قصد دارد به آن جان ببخشد. این اثر در برگیرنده‌ی انواع اشیایی است که به دست آمده و سپس تحسین و حفظ شده‌اند، و یا پس از استفاده شکسته و به دور افکنده شده‌اند. اشیایی که از یک دیگ طبخ غذا تا یک کشتی زرین، و از یک ابزار عصر حجر تا یک ساعت آبی را شامل می‌شوند، و همه‌ی آنها به مجموعه‌ی موزه‌ی بریتانیا تعلق دارند.

تاریخی که از این اشیاء سر برمی‌آورد برای بسیاری ناآشنا خواهد بود. از تاریخ‌های شناخته شده، جنگ‌های معروف، و رویدادهای پراوازه خبر چندانی نیست. رویدادهای بزرگ مانند بنیانگذاری امپراتوری روم، ویران شدن بغداد به دست مغول‌ها، نوزایی اروپا، جنگ‌های ناپلئون، و بمباران هیروشیما در مرکز صحنه قرار ندارند. البته آنها حضور دارند اما از خلال اشیاء منفرد بازتاب یافته‌اند. برای مثال، سیاست‌های سال ۱۹۳۹ هم نحوه‌ی کاوش

در ساتن هوا و هم نحوه‌ی درك آن را تعیین کرد (فصل ۴۷). سنگ روزتا نیز مانند هر چیز دیگری یکی از اسناد مبارزه‌ی میان بریتانیا و فرانسه‌ی ناپلئونی است (فصل ۳۳). جنگ استقلال در آمریکا از چشم‌انداز نامعمول يك نقشه روی پوست گوزن و متعلق به بومیان آمریکا دیده شده است (فصل ۸۸). در سراسر کتاب اشیایی را انتخاب کرده‌ایم که تنها شاهد يك رویداد واحد نیستند، بلکه داستان‌های متعدد را بازگو می‌کنند.

شعر ضروری اشیاء

چنانچه بخواهید تاریخ کل جهان را به گونه‌ای بازگو کنید که به نادرست بر بخشی از بشر رجحان نداشته‌باشد، نمی‌توانید این کار را فقط از طریق متن انجام دهید، چون متون فقط در بخشی از جهان وجود داشته‌اند، حال آن‌که بیش تر بخش‌های جهان در بیش تر زمان‌ها فاقد متن بوده‌اند. نرستاریکی از دست‌آورد‌های اخیر بشر است، و تا همین اواخر حتی بسیاری از جوامع نویسا نیز دغدغه و آرزوی خود را نه فقط در نوشتار، بلکه در اشیاء هم ثبت می‌کردند.

بهترین حالت آن است که تاریخ اشیاء و متن‌ها را گرد هم آوریم و در بعضی فصل‌های این کتاب توانسته‌ایم این کار را انجام دهیم، اما در بسیاری موارد موفق به این کار نشده‌ایم. روشن‌ترین مثال این عدم تقابل میان تاریخ نویسا و نانویسا، احتمالاً نخستین برخورد میان گروه اکتشافی کاپیتان كوك و بومیان استرالیا در خلیج بوتانی است (فصل ۸۹). از سمت انگلستان، گزارش‌های علمی و یادداشت‌های روزانه‌ی کاپیتان از آن روز سرنوشت ساز را در اختیار داریم. از سمت استرالیایی‌ها فقط يك سپر چوبی داریم که يك جنگجو پس از نخستین تجربه‌ی گلوله‌ی توپ، گریخته و بر جای گذاشته است. اگر بخواهیم آنچه را که در آن روز روی داده است بازسازی کنیم، این سپر باید با همان سخن گزارش‌های مکتوب مورد سوال و تفسیر قرار بگیرد.

علاوه بر مسئله‌ی عدم درك دوجانبه، تحریف‌های تصادفی و غیر تصادفی نیز وجود دارند. همان‌طور که می‌دانیم این پیروزمندان هستند که تاریخ را می‌نویسند، به‌خصوص هنگامی که تنها آنها هستند که چگونه نوشتن را می‌دانند. بازندگان به ندرت کسانی که جوامع‌شان مغلوب یا ویران شده است غالباً با اشیاء‌شان داستان خود را باز می‌گویند. تاینوهای کارائیب، بومیان استرالیا، آفریقایی‌های بنین و اینکاها، که همگی در این کتاب حضور دارند، می‌توانند از خلال اشیایی که ساخته‌اند به نیرومندترین شکل ممکن با ما

۱. محوطه‌ای واقع در وودبریج سافک در انگلستان که در سال ۱۹۳۹ در معرض کاوش‌های باستان‌شناختی قرار گرفت و در آن آرامگاه یکی از شاهان کهن آنگلو سکسون، در يك کشتی کشف شد. این گورستان به همراه اشیایی که در آن پیدا شد یکی از غنی‌ترین گورستان‌های کشف شده در اروپا است. م

از دست آوردهای گذشته‌ی خود سخن بگویند: تاریخی که از طریق اشیاء روایت می‌شود صدای آنها را به آنها باز می‌گرداند. وقتی تماس میان جوامع نویس و نانویسانی از این قبیل را بررسی می‌کنیم، همی گزارش‌های دست اول ما ضرورتاً تحریف شده‌اند و تنها نیمی از يك گفتگو را در اختیار داریم. اگر بخواهیم نیمی دیگر گفتگو را پیدا کنیم، باید نه فقط متن‌ها، بلکه اشیاء را نیز بخوانیم.

گفتن همی اینها آسان‌تر از انجام دادن آنها است. نوشتن تاریخ براساس مطالعه‌ی متون فرایندی آشنا است و ما برای کمک به ارزیابی‌های مان از متون مکتوب، قرن‌ها سنت انتقادی در اختیار داریم. ما یاد گرفته‌ایم چگونه صراحت‌ها، تحریف‌ها و تفرندهای آنها را داوری کنیم. در برخورد با اشیاء، نیز از ساختارهای کارشناسی باستان‌شناختی، علمی و انسان‌شناختی بهره می‌گیریم، که به ما امکان می‌دهند به طرح پرسش‌های انتقادی بپردازیم. اما ناگزیر به جهش قابل توجهی از تخیل را بر آن بیفزاییم، شیء مورد بحث را به زندگی پیشین‌اش بازگردانیم و آنجا جایی که می‌توانیم سخاوت‌مندانه و شاعرانه برخورد کنیم، با این امید که بینش را که عرضه می‌کند دریابیم.

در بسیاری از فرهنگ‌ها اصولاً چیزی درباره‌ی آنها بدانیم، این تنها راه پیشروی است. برای مثال فرهنگ مصری، تنها از طریق گزارش‌های باستان‌شناختی برجای مانده است. يك شاعر موجه در هیات يك خنثی (فصل ۴۸) یکی از معدود نقاط شروع ما برای بازیابی این مطلب است که اینها چه کسی بوده‌اند چگونه زندگی می‌کرده‌اند و به خود و دنیای‌شان چگونه می‌نگریسته‌اند. این کار برای پیچیده و نامعین است که در آن اشیایی که صرفاً از طریق لایه‌های ترجمه‌ی فرهنگی به دست می‌آیند باید به‌طور جدی بازیابی و دوباره خیال‌پردازی شوند. برای مثال فتح آرتک‌ها، است اسپانیایی‌ها، فتح هواستک‌ها^۱ به دست آرتک‌ها را از مقابل چشم ما دور کرده است. به دلیل این انقلاب‌های تاریخ، صدای هواستک‌ها اکنون تنها از طریق دو حذف بازیابی است. از طریق راه‌ایت اسپانیایی آنچه آرتک‌ها برای آنها تعریف کرده‌اند. خود هواستک‌ها در این باره چه می‌گویند؟ آنها در این مورد هیچ گزارش متنی برجای نگذاشته‌اند، اما فرهنگ مادی هواستک در تندیس‌هایی از قبیل يك الهه‌ی سنگی پنج فوتی برجای مانده است (فصل ۶۹). هویت این الهه نخست با الهه‌ی مادر آرتک، تلازول نتوتل، و بعداً با مریم باکره یکی شمرده می‌شد. این تندیس‌ها اسناد مهم اندیشه‌ی دینی هواستک هستند، و در حالی که معنای دقیق آنها هنوز مبهم است، حضور معنوی آنها ما را با دریافت‌های تازه و پرسش‌های دقیق‌تری به گزارش‌های دست دوم اسپانیایی‌ها و آرتک‌ها باز می‌گرداند. اما در مورد این که در این گفتگو با خدایان چه

۱. یکی از اقوام مهم ساکن مکزیك با فرهنگ و تمدنی سه‌هزارساله که به دست آرتک‌ها شکست خوردند. م

چیزی نهفته است، نهایتاً به شهود خودمان وابسته می‌مانیم.

در هرگونه تاریخی که از طریق اشیاء بازگو می‌شود این قبیل تفسیرها و تخصیص‌های تخیلی، ضرورت دارند. بنیان‌گذاران موزه‌ی بریتانیا با این روش‌های فهم آشنا بودند. آنها بازایی فرهنگ‌های گذشته را شالوده‌ای اساسی برای درک انسانیت مشترک ما می‌دانستند. گردآورندگان و پژوهشگران روشنگری، طبقه‌بندی علمی واقعیات و ظرفیتی نادر برای بازسازی شاعرانه‌ی آنها را پدید آوردند. این کاری بود که همزمان در سوی دیگر جهان نیز دنبال می‌شد. امپراتور کیانلانگ^۱ در چین، که در میانه‌ی قرن هجدهم دقیقاً معاصر جورج سوم بود، نیز به جمع‌آوری، طبقه‌بندی، مقوله‌بندی، کشف گذشته و تألیف فرهنگ‌ها، تدوین دانشنامه‌ها، نوشتن درباره‌ی آنچه کشف کرده بود مشغول بود؛ کاری که به ظاهر شبیه همان کارهایی بود که نجیب‌زادگان اروپایی در قرن هجدهم انجام می‌دادند. یکی از چیزهای فراوانی که او جمع کرد حلقه‌ای از یشم یا بی^۲ (فصل ۹۰) بود که به حلقه‌های پیدا شده در مقبره‌های سلسله‌ی ژانگ در - دور سال ۱۵۰۰ ق م شباهت فراوان داشت. حتی امروز هم کاربرد آنها هنوز ناشناخته است، اما یقیناً اشیاء بسیار پرازشی هستند که به زیبایی تمام ساخته شده‌اند. امپراتور کیانلانگ که زیبایی شگفت‌انگیز این سنگ را تحسین می‌کرد، شروع به نظرپردازی درباره‌ی کاربرد آن کرد. رویکرد او به یک اثر تاریخی و پژوهشگرانه بود: او با علم به این که این شیء بسیار قدیمی است، همه‌ی اشیاء مشابهی را که درباره‌ی آن چیزی می‌دانست بررسی کرد، اما چیزی دندان‌گیری نیافت. لذا بنا به خصوص استراتژی‌اش، در مورد تلاشی که برای فهم این موضوع کرده بود شعری تصنیف کرد. شاید برای سادگی است باشد که بعداً این شعر را روی خود این شیء ارزشمند نقش کرد. شعری که با این نتیجه‌گیری تمام می‌شود که بی زیبا به معنای یک جغد ایستاده است، و لذا او جغدی بر آن نقش خواهد کرد.

هر چند امپراتور کیانلانگ در مورد کاربرد بی هیچ نادرستی رسید، اما باید اعتراف کنیم که روش او را تحسین می‌کنم. اندیشیدن درباره‌ی گذشته یا دنیای دوردست از طریق اشیاء، همواره نوعی بازآفرینی شاعرانه است. ما بر مبنای آنچه با قطعیت می‌توانیم بدانیم آگاهیم، و لذا باید سعی کنیم نوع متفاوتی از دانسته‌ها را پیدا کنیم. با علم به این که این اشیاء اساساً توسط مردمانی شبیه به ما ساخته شده‌اند، باید بتوانیم این معماران حل کنیم که چرا ساخته شده‌اند و به چه دردی می‌خورده‌اند. گاهی اوقات این رویکرد بهترین راه فهم بیش‌تر پدیده‌های جهان، نه تنها در گذشته، بلکه در زمانه‌ی خود ما است. آیا ما واقعاً می‌توانیم دیگران را بفهمیم؟ شاید، اما فقط از طریق شگفتی‌های تخیل شاعرانه، در ترکیب با دانشی که موşkافانه به دست آمده و سامان یافته است.